

Trajno navodilo
ALTA VENDITE

»Naš končni cilj
je cilj Voltaira
in francoske revolucije –
dokončno uničenje katolištva
in celo krščanske ideje.«

– Iz *Trajnega navodila Alta Vendite*

Izvor in namen *Trajnega navodila*

Le malo katoličanov pozna *Trajno navodilo Alta Vendite*, tajni dokument, napisan na začetku 19. stoletja, ki natančno opisuje načrt rušenja Katoliške cerkve. *Alta Vendita* je bila najvišja loža *karbonarjev*, italijanskega tajnega združenja s povezavami s prostožidarstvom, ki ga je Katoliška cerkev skupaj s slednjim obsodila.¹ V svoji knjigi *Prostožidarstvo in protikrščansko gibanje (Freemasonry and the anti-Christian movement)* oče Edward Cahill DJ (1868-1941) piše: »Običajno se domneva, da je bila *Alta Vendita* operativno središče evropskega prostožidarstva.«² *Karbonarji* so bili zelo aktivni v Italiji in Franciji.

Škof Rudolph Graber (1903-1992), škof Regensburga, v svoji knjigi *Atanazij in Cerkev našega časa (Athanasius und die Kirche unserer Zeit)* navaja prostožidarja, po katerem »cilj (prostožidarstva) ni več uničenje Cerkve, temveč njena uporaba z infiltracijo«.³

Z drugimi besedami, ker prostožidarstvo ne more popolnoma uničiti Kristusove Cerkve, ne samo da namerava izkoreniniti vpliv katolištva v družbi, temveč tudi uporabiti strukturo Cerkve kot orodje 'prenove', 'napredka' in 'intelektualnega razsvetljenja' za pospeševanje širjenja svojih številnih načel in namenov.

Načrt

Strategija, zasnovana v *Trajnem navodilu Alta Vendite*, osupne s svojo drznostjo in zvitostjo. Že v prvih vrsticah ta dokument govori o procesu, ki bo do svojega uresničenja trajal desetletja. Pisci dokumenta so se zavedali, da ne bodo doživeli njegove uresničitve. Pripravljali so načrt, ki ga bodo udejanjile naslednje generacije posvečenih. *Trajno navodilo* pravi: »*V naših vrstah vojak umre in boj se nadaljuje.*«

Navodilo je predvidevalo širjenje liberalnih idej in aksiomov po celotni družbi in v institucijah Katoliške cerkve; z leti bi morali biti laiki, semeniščniki, duhovniki in prelati postopoma prežeti s progresivnimi načeli.

Sčasoma bi ta miselnost tako prodrla, da bi bili posvečeni duhovniki, imenovani škofi in izvoljeni kardinali, katerih pogledi bi bili v skladu s sodobnim mišljenjem, ukoreninjenim v *Deklaraciji o človekovih pravicah* in načelih francoske revolucije leta 1789 (enakost vseh religij, ločitev Cerkve od države, verski pluralizem itn.).

Na koncu bi se iz teh vrst pojavil papež, ki bi Cerkev vodil po poti 'intelektualnega razsvetljenja' in 'prenove'. Trdili so, da njihov namen ni namestiti prostožidarja na Petrov sedež. Njihov cilj je bil vpeljati tiste idealne razmere, ki bi sčasoma ustvarile

papeža in hierarhijo, prepričane o idejah liberalnega katolištva, ki pa bi hkrati verjeli, da so še vedno zvesti katoličani.

Ti katoliški voditelji ne bi več nasprotovali sodobnim idejam revolucije (kot so to nenehno počeli papeži od leta 1789 do leta 1958 – ko je umrl papež Pij XII. – ki so obsojali liberalna načela), ampak bi jih uvedli v Cerkev. Končni rezultat bi bila katoliška duhovščina in laiki, ki korakajo pod zastavo intelektualnega razsvetljenja, vendar prepričani, da korakajo pod zastavo apostolskih ključev.

Je vse to mogoče?

Za tiste, ki mislijo, da je ta projekt neuresničljiv in da gre za cilj, za katerega ni upanja, da bi ga sovražnik dosegel, je treba omeniti, da sta papež Pij IX. (razglašen za blaženega leta 2000) in papež Leon XIII. prosila, naj se *Trajno navodilo* objavi, nedvomno zato, da bi se preprečilo, da bi se ta tragedija uresničila.

Če bi se pa tak dogodek zgodil, bi ga prepoznali po treh jasnih in očitnih znamenjih:

- 1) zgodil bi se velik preobrat, ob katerem bi ves svet razumel, da je v Katoliški cerkvi prišlo do revolucije, ki jo je postavila v sklad s sodobnimi idejami. Vsem bi bilo jasno, da je prišlo do 'posodobitve';

- 2) uvedena in sprejeta bi bila nova teologija, čeprav bi bila v nasprotju s prejšnjimi nauki;
- 3) prostozidarji bi sami zapeli svoj klic zmage v veri, da je Katoliška cerkev končno 'razsvetljena' glede nekaterih točk, kot so enakost religij, sekularna država, pluralizem in drugi kompromisi, ki bi bili sprejeti.

Pristnost dokumentov *Alta Vendite*

Skrivni spisi *Alta Vendite*, ki so končali v rokah papeža Gregorja XVI., segajo v obdobje 1820-1846. Na željo Pija IX. jih je v svojem delu *Rimska cerkev pred revolucijo (L'Église Romaine en face de la Révolution)* objavil Jacques Crétineau-Joly (1803-1875).⁴

Z odlokom odobritve (*breve*), ki ga je 25. februarja 1861 naslovil na avtorja, je Pij IX. zagotovil pristnost teh dokumentov, vendar nikomur ni dovolil razkriti pravih imen članov *Alta Vendite*, omenjenih v tej korespondenci.

Celotno besedilo *Trajnega navodila Alta Vendite* je vsebovano tudi v knjigi msgr. Georgea E. Dillona z naslovom *Razkrinkano prostozidarstvo Velikega oriente (Grand Orient Freemasonry Unmasked)*. Ko je papež Leon XIII. dobil izvod knjige msgr. Dillona, je nanj naredila tak vtis, da je ukazal, naj se na njegove stroške natisne italijanska izdaja.⁵

V okrožnici *Humanum Genum* (20. aprila 1884) je Leon XIII. katoliške voditelje pozval, naj »prosto-zidarstvu snamejo masko in vsem jasno pokažejo, kaj v resnici je«. ⁶ Objava dokumentov *Alta Vendite* je sredstvo za ‘odstranitev te maske’.

In če so papeži prosili za objavo teh pisem, je bilo to zato, ker so želeli, da bi bili vsi katoličani seznanjeni z načrti tajnih združenj za rušenje Cerkve od znotraj, da bi bili čuječi in da bi preprečili, da bi se zgodila takšna katastrofa.

Trajno navodilo Alta Vendite

Kar sledi, ni *Trajno navodilo* v celoti, ampak deli, ki so najpomembnejši za našo razpravo. V tem dokumentu piše (poudarki so dodani):

»Naš končni cilj je cilj Voltaira in francoske revolucije – dokončno uničenje katolištva in celo krščanske ideje ...

Papež, kdor koli že je, ne bo nikoli prišel v tajna združenja. Na skrivnih združenjih je, da naredijo prvi korak k Cerkvi, da bi osvojila oba (Cerkev in papeža; op. prev.).

Naloga, ki se je lotevamo, ni delo dneva, meseca ali leta, lahko bo trajala veliko let, morda celo stoletje, toda v naših vrstah